

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg håber, hr. Ole Sohn er opmærksom på, at de lovpligtige ydelser fra a-kassens side ikke er omfattet af det differentierede administrationsbidrag. Jeg skal også høre hr. Ole Sohn, om det ikke er korrekt, at a-kasserne fortsat kan være nøjagtig lige så solidariske i fremtiden, som de er i dag. Det er så op til a-kasserne at vurdere i modsætning til den situation, vi har i dag, hvor Folketinget, altså staten, har defineret, hvad man skal og ikke skal i en a-kasse. Forslaget lægger i sin opbygning simpelt hen op til en større bestemmelse i a-kasserne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu håber jeg så sandelig ikke, at Venstres ordfører har den opfattelse, at det er tilstrækkeligt, at en a-kasse bare opfylder lovens bestemmelser.

Vi har en beskæftigelsesminister, som forlanger, at de ledige skal gøre mere end det, loven tilsiger, fordi man af egen kraft aktivt skal søge job og hele tiden være aktiv. Det er klart, at det koster penge, når en a-kasse så siger: Vi vil ikke bare leve op til lovens bestemmelser, vi vil gøre mest muligt, for at vores medlemmer får den hurtigste vej fra ledighed til job – ved at ansætte flere jobkonsulenter, uddannelseskonsulenter, vejledere, og hvad det måtte være. Det betaler vi solidarisk, fordi de, der har de sikre job, naturligvis også skal være med til at betale for dem, som har de usikre job. Hvorfor? Fordi de, der har de sikre job, måske kan ende i den samme situation.

Jeg ved godt, at det er en tankegang, som ligger en liberalist meget fjern, men hvis man tror, at det er den enkeltes eget problem, så hopper kæden af, og det er deri, vi faktisk oplever, at vi får et samfund med stigende uligheder. Det ønsker jeg ikke. Men jeg ved godt, at det ser vi meget forskelligt på i forhold til Venstre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går til den sidste i ordførerrækken. Det er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når jeg ser sådan et forslag som det her, siger jeg til mig selv, at det godt nok er godt, at jeg ikke er ansat i en a-kasse eller for den sags skyld er arbejdsløst medlem af en a-kasse, for det er utroligt, så mange gange regler ændres, og reglerne

kan tit være meget uforståelige, ikke mindst for de arbejdsløse.

Forslaget her er jo et stort sammensurium af nogle små forbedringer, nogle små forringelser, nogle begrænsede forenklinger og det modsatte. Indimellem skinner regeringens ideologiske projekt, som på længere sigt går ud på at løsrive a-kasserne fra de faglige organisationer, igen. Men det bliver selvfølgelig skjult godt, når vi har et forslag, hvor det hele bliver blandet sammen.

Forslaget har angiveligt set dagens lys på baggrund af afsnittet om frit valg af a-kasse i regeringsgrundlaget, og hvorfor så spørgsmål om referenceperioder, regler om tilbagebetaling, sletning og inddrivelse af statsgæld osv. skal tages med i den sammenhæng, kan måske være svært at se meningen i.

Kl. 15.30

Det bliver ikke mindre uforståeligt af, at de ti ændringsforslag, som er indeholdt i lovforslaget, ikke har været en tur igennem det såkaldte ydelsesudvalg, hvor arbejdsmarkedets parter kunne have gennemtygget forslagene, inden de blev fremsat.

Men lad mig i hvert fald tage nogle af de vigtigste elementer i lovforslaget:

Først vil jeg godt sige, at på plussiden tæller faktisk ændring af reglerne om opgørelse af referenceperiode. Det lyder måske for nogle som en teknisk finurlighed, men det kan have betydning, når en arbejdsløs skal have udregnet sin dagpengeperiode og dagpengenes størrelse.

Jeg vil også godt give et plus til det at fjerne forrentningen af de beløb, et a-kassemedlem skal tilbagebetale i de situationer, hvor tilbagebetalingen ikke skyldes fejl og udeladelser hos vedkommende selv.

Og endelig vil jeg også sige, at jeg er tilhænger af forslaget om forenklinger.

Til gengæld må jeg nok sige, at forslaget om, at a-kasserne kan indføre en forskel i serviceniveauet over for forskellige medlemmer af a-kassen, er noget snavs. Kombineret med forskellige niveauer i det administrationsbidrag, som medlemmerne skal betale, vil der reelt være tale om et opgør med de solidariske principper, som er hele grundlaget for a-kassernes arbejde.

Nogle arbejdsløse har selvfølgelig mere brug for a-kassernes hjælp end andre, men det skal ikke betyde, at det enkelte medlem nu skal til at betale mere, hvis vedkommende har brug for mere hjælp fra sin a-kasse, end sidemanden har.